

За туй, сине, не плаши се,
А на Бога се моли,
Както казахъ: „навирай се“
Враговетъ ти—коли.

Тиранина като тжиче
Свободата ни така...?
Всѣкой трѣбва да се мжче
За да влѣзе въ реда.
За туй, сине, погрижи се
И не мисли, че е грѣхъ;
Стрѣляй добръ и небой се
Да не станемъ ний за смѣхъ.
Тука ние както можемъ,
Ще прѣкарваме без' тебъ —
Врази пушка доръ не сложатъ
Ти на насъ си не приетъ.
Като майка те съвѣтвамъ
Да прѣстживашъ все напрѣдъ,
Искамъ послѣ да послушамъ,
Че те хвалятъ и отъ врѣдъ.

Изъ „Долу Сърбия.“

Прѣминуването на Хр. Ботевъ и дружината му
прѣзъ Дунава въ 1876 г.

Тихъ бѣлъ Дунавъ се вълнува
Весело шуми,
И Радецки гордо плува
Надъ златни вълни.
Но кога се тамъ съзира
Козлодуйски брѣгъ,